

Скарбничка

Рогатка 2

Пригоди шукачів 4

В ОСТАННЮ
хвилину 6

Цікаві досліди 7

у світі цікавого 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

А ЧТО ЕСЛИ
БУДЕТ БУРЯ? 11

Пелюстка і квітка

На грядочці виросла гарна квітка жоржини. Біла, як мармур, духмяна. Літають над нею бджоли й джмелі, беруть нектар.

У квітці сорок дві пелюстки. І ось одна з них загордилася:

– Я – найкраща. Без мене і квітка не квітка. Я – найголовніша. Ось візьму й піду – що мені?

Напружилася, вилізла з квітки, скочила на землю. Сіла в куці шипшини й дивиться, – що ж квітка робитиме? А квітка байдуже собі, усміхається сонцю, закликає до себе бджіл і джмелів.

Пішла собі Пелюстка. Аж зустрічає Муравлика.

– Ти хто? – питає Муравлик.

– Я – Пелюстка. Найкраща. Найголовніша. Без мене квітка не квітка.

– Пелюстка? Знаю пелюстку я в квітці, а на двох тоненьких лапках не знаю.

Ходила Пелюстка, ходила до вечора й засохла. А квітка цвіте.

Ось така, бачте, казка. Квітка і без однієї пелюстки квітка. А пелюстка без квітки – ніщо.

Василь Сухомлинський

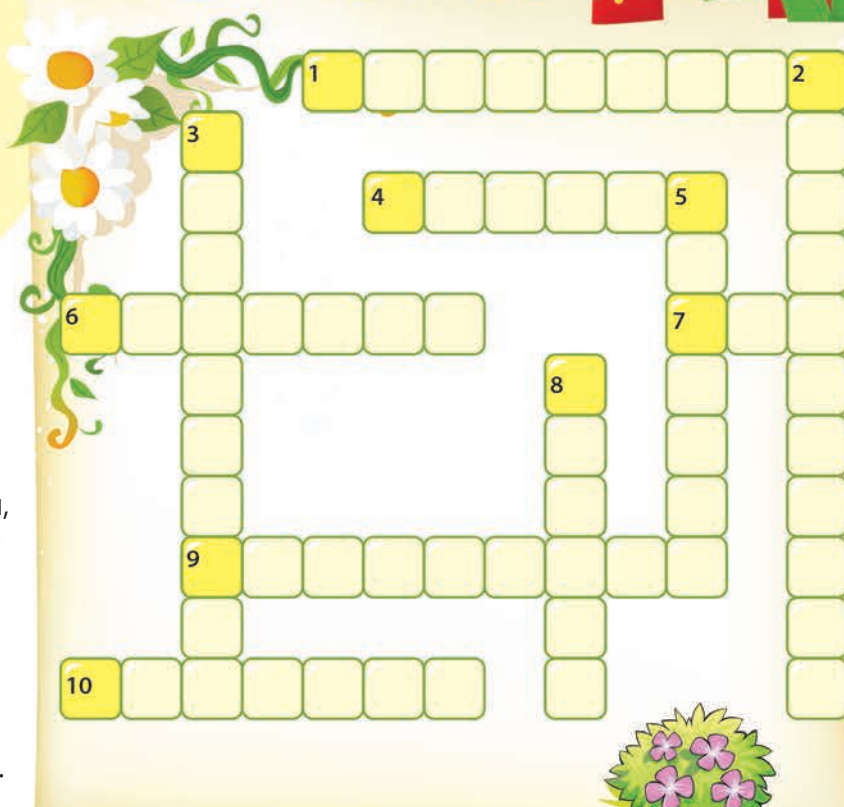
ПО ГОРИЗОНТАЛИ:

1. Был я солнышком лучистым, Стал я облачком пушистым.
4. Вкусна эта кашка только для барашка.
6. Синий полевой цветок называют...
7. Цвел – красна была макушка, Созрел – стал, как погремушка, Многим в городе большом Лишь по бубликам знаком.
9. Эти нежные цветы в поле мог увидеть ты. Это цветики-малютки – голубые...
10. У цветка полезный корень, А зовется он...

ПО ВЕРТИКАЛИ:

2. Не зовет на перемену, Не зовет и на урок, Потому что это нежный Голубой лесной цветок.
3. Из-под снега, очень нежный, Первым выглянул...
5. Растут во поле красивые сестрички: У них желтые глазки да белые реснички.
8. В лесу на зелененькой ножке Висят белые душистые горошки.

КРОССВОРД «ПОЛЕВЫЕ ЦВЕТЫ»

ГОРБАТЕНЬКА ДІВЧИНКА

3

НЕКРАСИВЫЙ ЗАБОР

5

УРОК КАШТАНА

10

Елена Чепилка

Рогатка

У Алеши появилась рогатка. Он случайно нашел ее на улице, когда шел в магазин за хлебом. Алеше она сразу понравилась. Со всем еще новая рогатка. Он с удовольствием сунул ее в карман куртки. Только бы папа с мамой не заметили. Они говорили, что рогатка – нехорошая игрушка.

«Да я ею просто так постреляю. В банку из-под консервов, например, или в дерево. А в птиц и животных не буду! Очень мне это нужно!» – с этой мыслью Алеша быстрее обычного дошел до магазина, купил хлеба и вприпрыжку побежал к дому. Рогатка приятно оттягивала карман. Вот повезло, так повезло!

Когда мама отпустила Алешу гулять, он, сгорая от нетерпения, побежал в сад. Камушки под ногами и тут, и там. Какой хочешь, бери и стреляй.

Сначала Алеша обстрелял стену сарая, потом

ствол старого дуба, а потом добрался до забора. Сколько в заборе дощечек – надо в каждую попасть! Мальчик так увлекся, что не заметил, как их котенок Васька возвращался домой, по своему обыкновению, по забору. Запущенный Алешей из рогатки камень попал Ваське прямо в лапку! Бедный котенок упал на землю. Алеша сначала застыл от удивления и ужаса, а когда опомнился, быстро подбежал к Ваське. Раненая лапка как-то неестественно свисала.

– Васенька, миленький, прости меня! Ты жив, Васенька? Мой хороший!

Мальчик тормозил котенка и плакал. Наконец Васька шелохнулся и принялся жалобно мяукать. Наверное, плакал по-кошачьи. Это уж Алеша точно понял. Ох, что же он наделал?! Ведь совсем недавно мальчик принес домой Ваську еще слепым,

смешным котеночком. Целый вечер он упрашивал маму оставить его у них дома, и вот теперь...

Алеша с досадой отшвырнул рогатку далеко в кусты сирени. Потом бережно взял котенка на руки и понес домой. Мама помогла сынишке лечить беднягу. Она забинтовала Ваське лапку, а потом напоила котенка теплым молоком и уложила спать в коробке из-под торта.

Алеша во всем признался маме. В тот вечер ему было очень горько и стыдно.

– Мапочка, – шептал он, прижавшись к ней, – я больше никогда не возьму в руки рогатку. А бедного Ваську буду любить еще сильнее.

Алеша сдержал свое слово. Я иногда прихожу к нему в гости. Он вырос и уже ходит в школу, а до калитки его каждый раз провожает пушистый хромой кот.

Что-то изменилось... «В самом деле?» - Удивленно скажем мы друг другу. Ласточки сегодня прилетели, Радостью наполнив всю округу!

Быстрые такие, озорные, Будто стрелы, пролетают мимо. Я люблю их хвостики резные - Все, что Богом создано, - любимо!

Знаю, ты обрадуешься тоже, Взглядом в вышине их провожая. Тихо прошепчу: «Спасибо, Боже»... И поставлю точку не спеша я.

Учимся рисовать щенка

ЛОГИКА Покажи, где чей укус.

Раскрась по цифрам.

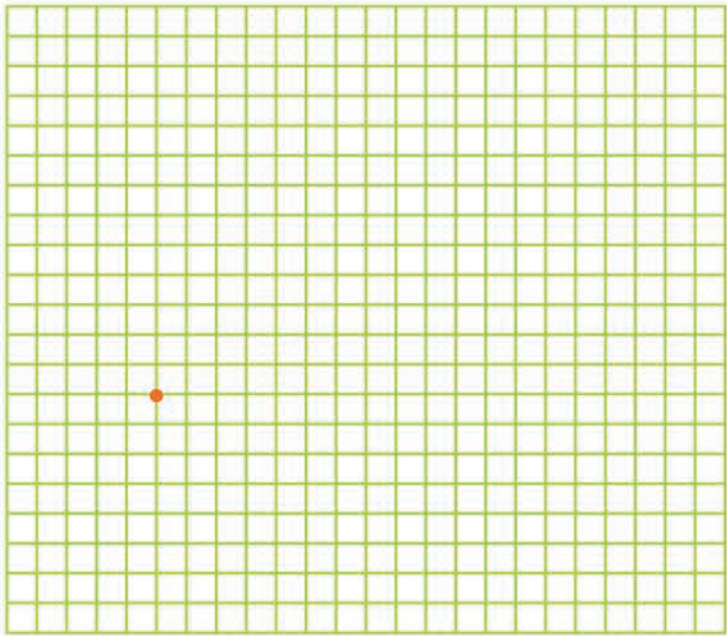
● - 1 ● - 2 ● - 8 ● - 9

Найди на рисунке 6 цыплят, 4 утенка, 4 бабочки и 3 червячка.

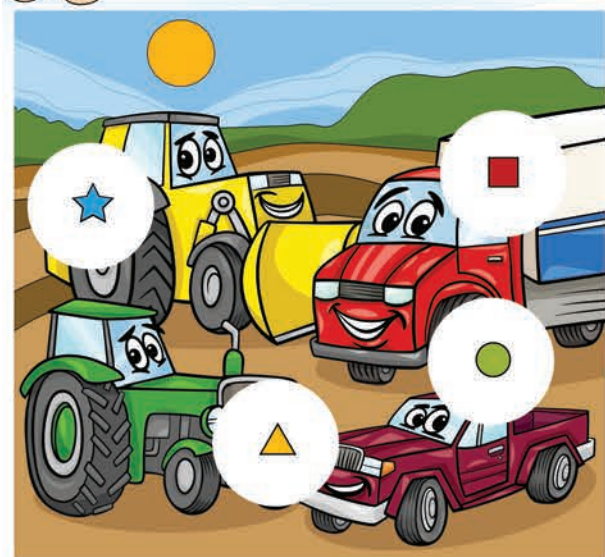

Нарисуй картинку

2	1	1	2	1	1	1	1	1	3
1	1	1	1	1	1	2	2	3	2
1	1	1	1	1	1	2	3	1	1
1	1	6	1	1	1	1	1	1	1

Начиная с точки, двигайся в направлении, указанном с помощью стрелок и цифр.

Найди части изображения и нарисуй возле каждой правильный ответ.

Клас розв'язував задачу. Учні схилилися над зошитами. Коли це у двері хтось тихо постукав.

– Відчини двері й подивись, хто там стукає, – промовив учитель.

Чорноокий хлопчик, що сидів за першою партою, живенько відчинив двері. До класу зайшов директор школи з маленькою дівчинкою. Тридцять п'ять пар очей були звернуті на незнайому дівчинку.

Вона була горбатенька. Учитель затамував подих і повернувся до класу.

Він дивився у вічі пустотливих школярів і мовчки благав: хай не побачить дівчинка у ваших очах ні подиву, ні насмішки.

У їхніх очах була тільки цікавість. Вони дивилися на незнайому дівчинку й лагідно всміхалися.

Учитель полегшено перевів дух.

– Цю дівчинку звуть Оля, – сказав директор. –

Вона приїхала до нас здалеку. Хто поступить-ся їй місцем на першій парті? Бачите, яка вона маленька?

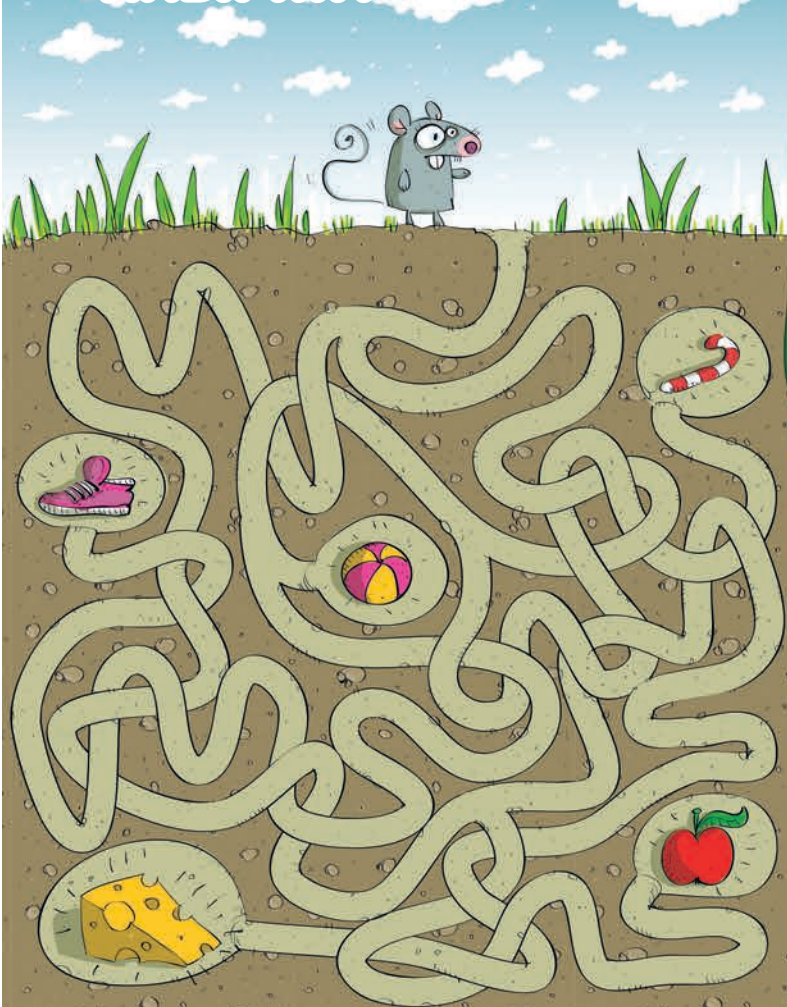
Усі шість хлопчиків і дівчаток, що сиділи за передніми партами, піднесли руки:

– Я....

Учитель був тепер спокійний: клас витримав іспит.

Василь Сухомлинський

ЛАБІРИНТ

СОРОМНО ПЕРЕД СОЛОВЕЙКОМ

Оля й Ліда, маленькі першокласниці, пішли до лісу. Після втомливого шляху вони сіли на траві відпочити й пообідати.

Витягли з сумки хліб, масло, яєчка. Коли дівчатка вже пообідали, недалеко від них сів на

дерево соловейко й заспівав. Зачаровані прекрасною піснею, Оля й Ліда боялися поворухнутися.

Соловейко перестав співати.

Оля зібрала недоїдки й шматки газети, кинула під кущ.

Ліда забрала недоїдки, загорнула в газету й поклала в сумку.

– Навіщо ти забрала сміття? – запитала Оля. – Це ж у лісі... Ніхто не бачить...

– Соромно перед соловейком... – тихо відповіла Ліда.

Солнышко уже греет куда жарче, и привлекают внимание не только яркие цветы на лужайке, но и румяные ягодки. Оля решила отправиться в лес за земляникой. Но не все так просто, необходимо преодолеть ряд препятствий. Помоги девочке осуществить задумку и пройти через все головоломки.

Начало

Задание

1

Обведи предметы, которые могут понадобиться для прогулки весной.

Задание

2

Отправившись в путь, Олечка обнаружила, что чего-то все-таки не хватает. Правильно, корзинки! Домой возвращаться было уже бессмысленно... К счастью, по дороге Оля встретила бабушку, которая продавала цветы. Она с удовольствием согласилась помочь девочке при условии, что та решит задачу. Узнай, сколько стоит каждый цветок, если одна ромашка стоит 5 гривен.

Задание

3

Отлично! У тебя получилось раздобыть корзинку. Для того, чтобы перейти на противоположный берег реки, Оле необходимо решить ряд головоломок, помоги ей в этом.

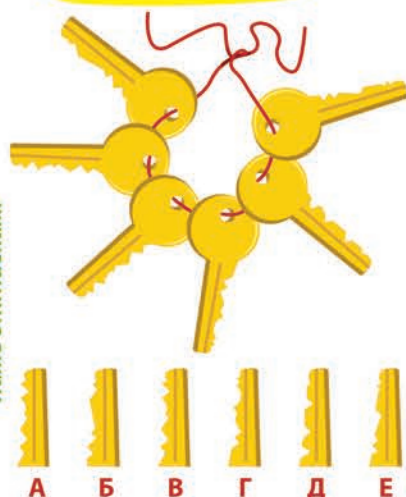
Головоломка 1

Переместите одну спичку так, чтобы равенство стало верным.

Головоломка 2

Подбери ключи к указанным ниже отпискам.

Головоломка 3

Найди у каждого кораблика деталь, отличающую его от других.

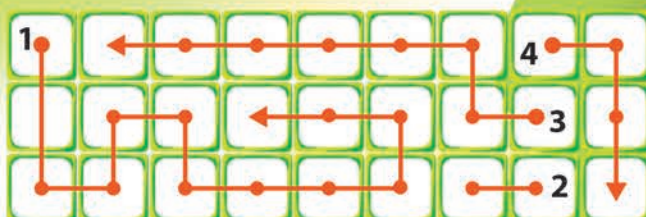

Задание

4

Молодец! Чтобы продолжить путь, прочитай послание, зашифрованное в этой головоломке. Именно оно укажет путь к самой богатой на урожай полянке.

О	Ь	Й	И	К	О	С	Д	У
Р	Н	Т	А	Я	С	Ы	В	Б
И	Е	И	Р	У	Й	А	Н	!

Задание

5

Пройди лабиринт, чтобы достигнуть цели!

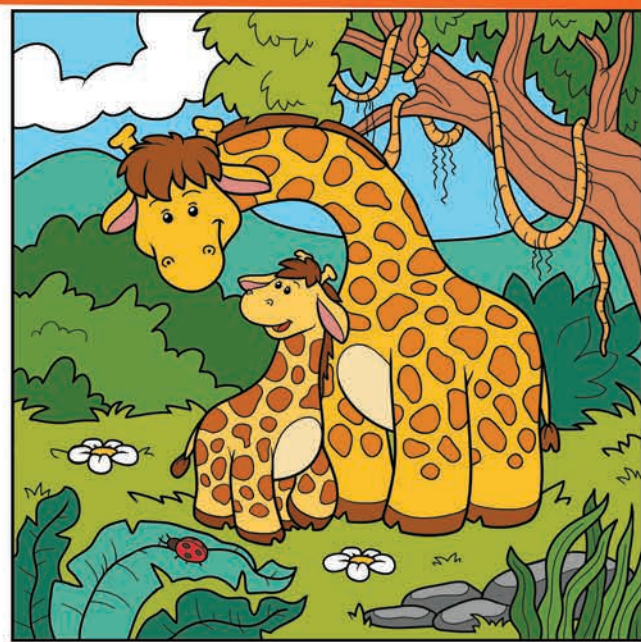

ФИНИШ

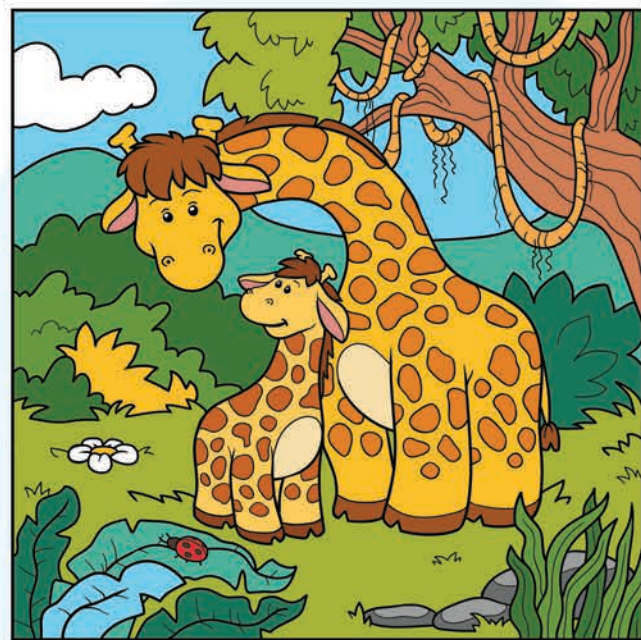
Некрасивый забор

Соедини пунктирную линию и раскрась.

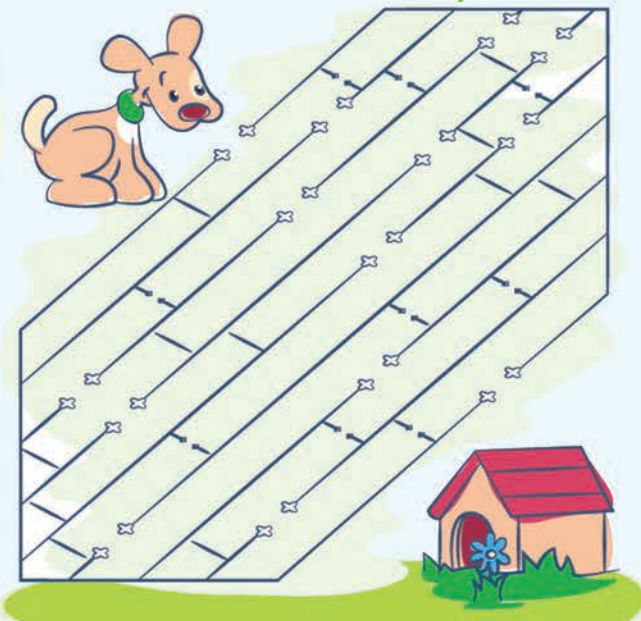

НАЙДИ 12 ОТЛИЧИЙ

ЛАБИРИНТ

Помоги Бобику дойти до своей будки.

Сегодня выдался очень жаркий день. Аня и Олежка бегали без курточек, они даже сняли теплые свитера.

— Ну и жара! Пить так хочется, — поделился своими ощущениями с сестренкой Олег.

Дети сели передохнуть на скамеечке возле старого, давно уже не крашеного забора.

Через минуту к ним подошел на скамеечку дядечка в рабочей спецовке, испачканной белой краской. В руках у него было ведро с синей краской и валик для покраски поверхности. Дядечка тоже захотел передохнуть, он поставил ведро с краской перед собой.

Неожиданно Олежка обратился к нему с просьбой:

— Дядечка, а Вы не могли бы покрасить нам во дворе наш забор? Смотрите, какой он уже некрасивый.

Рабочий посмотрел на забор и ответил:

— Действительно, пора его покрасить. Но я, к сожалению, этого сделать не могу. Краска эта не моя, а хозяина, который нанял меня на работу. Ваш забор должна покрасить жилищная контора. Но, наверное,

там нет денег на краску.

Дядечка помолчал немного, а потом сказал:

— У меня есть идея: я помогу вам сделать этот забор красивее. Завтра ждите меня здесь на этой скамеечке в это же время. Договорились?

Дети молча кивнули головами, а рабочий взял свое ведро с краской и пошел, свернув потом за соседний дом.

— Как ты думаешь, Аня, что за идея у него появилась?

— Не знаю. Может, он решил купить нам краску для забора? — предположила Аня.

На следующий день рабочий застал детей на обещанном месте.

— Молодцы, что не забыли о встрече. Так что, будем заборчик ваш облагораживать?

— Конечно! — хором ответили дети. — Но как?

— Давайте сначала познакомимся, — сказал рабочий. — Меня зовут дядя Сережа.

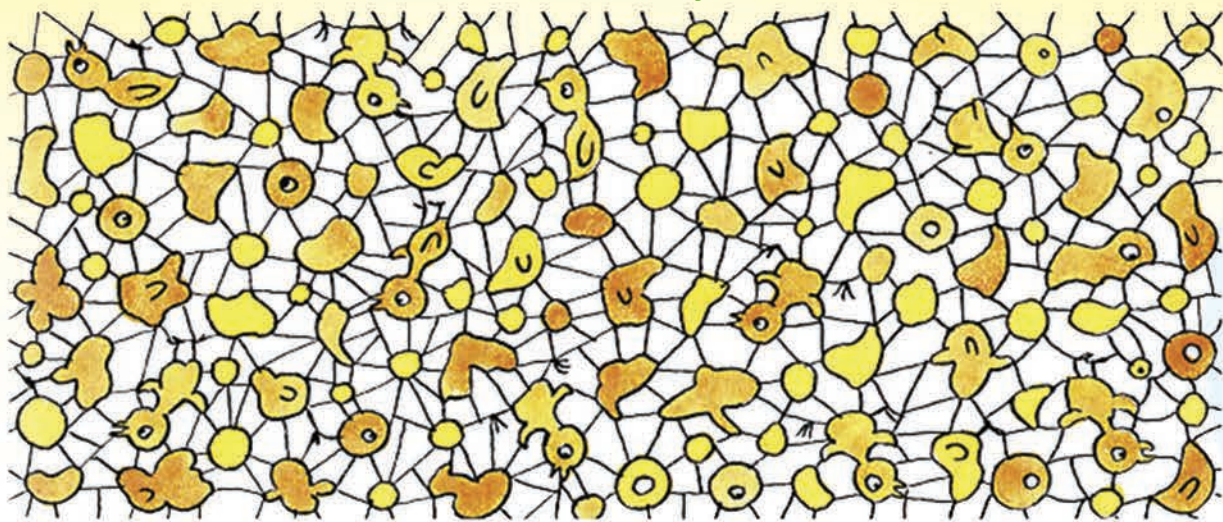
— Меня — Олег, а это моя сестра Аня.

— Очень приятно. Так вот, Олег и Аня, я принес вам

семена крученого паныча — так его в народе называют. Я каждый год высеваю их под забором рядом с моим домом. Только нужно протянуть ниточки от низа до верха забора, чтобы растениям было легче плестись. Они разрастутся летом, затянут весь ваш некрасивый забор, да еще и цвести будут. Я прихватил с собой моток толстых капроновых ниток и немного гвоздей. Сейчас я помогу вам натянуть нитки. А вы тем временем сделайте палочками неглубокие луночки, бросьте туда семена, а потом нужно их обязательно полить.

Занятие это было несложным и увлекательным. Ой, а каким удивительно красивым стал летом их забор! Большие листья крученого паныча полностью закрыли старые доски. А по утрам всех жильцов дома и прохожих радовали красивые фиолетовые колокольчики. Оказывается, даже маленькие дети под разумным руководством старших могут сделать такое важное дело для удовольствия многих жителей поселка.

Найди десять утят.

Алла Кривоносова

В ОСТАННЮ ХВИЛИНУ

На великій перерві вчителька Валентина Феофанівна повідомила радісну новину. Завтра замість уроків весь клас поїде у похід до Каховського водосховища.

Другокласниця Ганнуса, почувши оголошення, зраділа, проте вона була чимось занепокоєна. Звичайно, хочеться поїхати до штучного водосховища, яке інколи називають морем. Проте саме завтра дівчинка збиралася відповідати на уроках мови і математики і таким чином покращити свої результати з цих предметів. Вона щиро сподівалася, що зможе отримати хороші оцінки і успішно завершити навчальний рік.

Увечері мама допомогла доньці підготувати все необхідне для походу. Вона нагадала Ганнусі, щоб неодмінно знайшла капелюшок від сонця. Хоч за календарем травень, проте вдень вже досить спекотно. Дівчинка послушалася маминої поради і знайшла капелюшок, який їй не дуже подобався.

Наступного ранку Ганнуса попрямувала до школи. Цього чудового дня ніхто не запізнився, усі дружно зібралися і попрямували до автобусної зупинки. За кілька хвилин приїхав автобус.

І ось вони вже на місці. Біля води зранку було прохолодно, і Ганнуса подумала, що замість капелюха потрібно було б прихопити теплий джемпер.

Поки школярі розташувалися на місці відпочинку, сонечко поступово піднімалося. Травневі промінчики по-літньому наповнювали теплом узбережжя. Стало тепло. Вчи-

телька дозволила школярам помочити ноги у воді.

Ганнуса просто ходила вздовж берега. Задумливо прогулюючись берегом, вона якось необачно забула про мамину пересторогу: обов'язково одягнути капелюшок від сонця.

Сонце все дужче і дужче прогрівало землю. Нарешті Ганнуса вирішила відпочити в затінку. Із неприємним здивуванням вона побачила, що вільних місць навколо дерев, де розташувався весь клас, не було. Вже було дуже спекотно і деякі однокласники навіть дрімали в затінку. Ось тепер Ганнуса згадала про свій капелюшок. У неї заболіла голова, дівчинка відчувала втому. Ганнуса незчулася, як, сівши на галявині, поринула у легкий сон-дрімоту. Прокинувшись, побачила, як деякі однокласники бігають наввипередки, інші відпочивають у затінку, спілкуючись. Ганнуса почувалася втомленою, їй нічого вже не хотілося. Дівчинка згадала про уроки на завтра, які вона не вивчила вчора, залишаючи їх виконання, як завжди, на останню хвилину. Мама постійно робила їй зауваження з цього приводу, наголошуючи на тому, що це дуже погана звичка. Дівчинка похнюпилася, розуміючи, що в такому стані навряд чи вона зможе вивчити уроки на завтра. Раптом Ганнуса помітила, що її руки і ноги були рожевого кольору, вона отримала незначні сонячні опіки. Вчителька оголосила учням, що вже час вирушати додому.

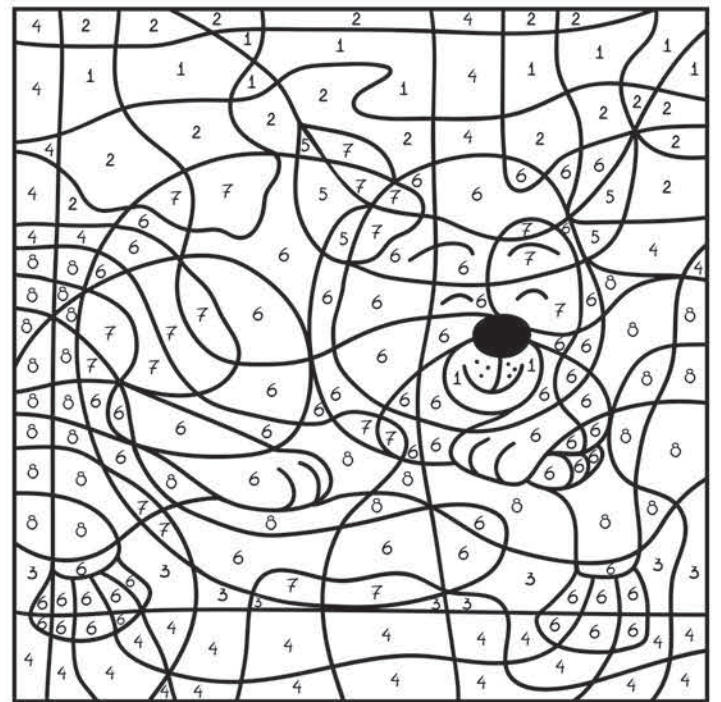
Вдома в Ганнусі піднялася температура. Мама

почала надавати необхідну допомогу. На ранок стало трохи краще, проте сил йти до школи не було і дівчинка залишилася вдома. Надвечір їй стало краще і, підбадьорюючи себе думкою, що, можливо, завтра вона зможе виправити оцінки, Ганнуса із завзяттям узялася за виконання домашнього завдання.

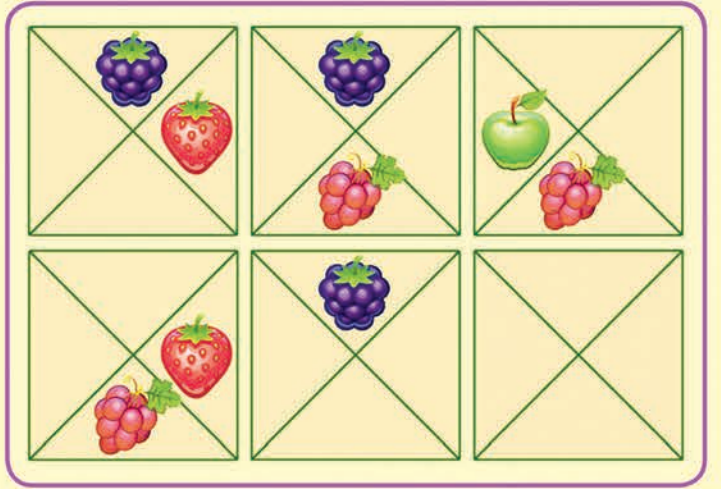
Наступного дня дівчинка подумки повторювала вивчений матеріал. До класу увійшла Валентина Феофанівна і оголосила: «Дорогі мої, ви гарно попрацювали в цьому навчальному році, я вас вітаю. Я вирішила вам зробити приємний сюрприз. Сьогодні на уроках я розповідатиму вам дивовижні історії. Оцінки виставляти вже не буду. Усі річні оцінки я вже виставила в таблиці успішності. Зараз ви їх отримаєте. Щиро вітаю вас із успішним переходом до третього класу!»

Клас наповнили задоволені вигуки. Здавалося, що всі щасливі, окрім Ганнусі. Ледь стримуючи сльози від безпорадності, вона думала про те, що оцінки покращити вже не зможе, тому що надто пізно. Переглядаючи свій табель успішності, вона зазначила, що всі оцінки хороші, окрім оцінок з мови та математики. Вони засмутять маму.

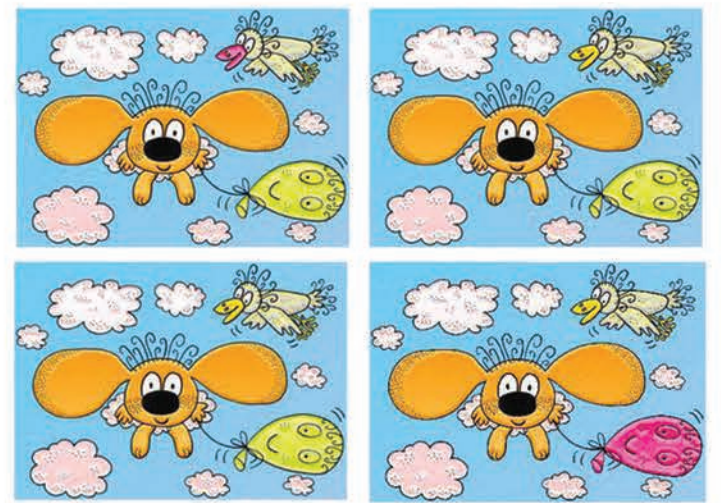
Таким чином дівчинка отримала життєвий урок, їй пригадалися мамині слова: «Ганнусю, нічого не залишай на останню хвилину...». Дівчинка запам'ятала цей прикрий випадок і наступного року її табель успішності був набагато кращим.

Дорисуй ягоди в квадратах так, чтобы картинки стали одинаковыми.

Найди две одинаковые картинки.

Найди недостающие ручки для кувшина и амфоры.

ЦІКАВІ ДОСЛІДИ

КУЛЬКА-«САМОНАДУВАЙКА»

НЕОБХІДНІ РЕАКТИВИ ТА ОБЛАДНАННЯ

- Порожня пляшка
- Повітряна кулька
- Лійка
- Сода – 1 ч.л.
- Оцет – 3 ст.л.

ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДУ

1. Насипаємо у пляшку 1 ч.л. соди.
2. Через лійку наливаємо всередину пляшки 3 ст. л. оцту та швидко натягаємо кульку.
3. Міцно утримуємо кульку на пляшці, поки вона не припинить надуватися.

ПОЯСНЕННЯ

Між содою та оцтом відбувається хімічна реакція, у ході якої виділяється вуглекислий газ. Він і надуває повітряну кульку.

ТАЙНОПИС

НЕОБХІДНІ РЕАКТИВИ ТА ОБЛАДНАННЯ

- Папір
- Пензлик
- Молоко
- Свічка

ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДУ

1. Намалюйте малюнок на папері, використовуючи молоко замість фарби.
2. Дайте малюнку просохнути.
3. Запаліть свічку та потримайте папір над вогнем (або скористайтеся праскою). Будьте обережні, щоб вогонь не запалив папір!

ПОЯСНЕННЯ

Малюнок проявиться на папері коричневим кольором. Молоко складається з білків, які при нагріванні спочатку згортаються, а потім згорають швидше, ніж загориться папір. Завдяки цьому малюнок проявляється на папері, до того ж ви відчуєте запах, характерний для паленого білка.

ОБМІН РІДИНАМИ

НЕОБХІДНІ РЕАКТИВИ ТА ОБЛАДНАННЯ

- 2 склянки
- Олія
- Вода
- Карта
- Тарілка

ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДУ

1. Налийте в одну склянку доверху води, а в іншу – олію. Як поміняти рідини місцями, щоб жодна краплина не пролилася?
2. Для цього поставте склянку з олією на тарілку для безпеки.
3. Склянку з водою накрийте картою та, притримуючи рукою, поставте зверху на склянку з олією.
4. Обережно посуňte вбік карту, не виймаючи її повністю, – олія почне мінятися місцями з водою.
5. Посуňte карту назад, повністю закривши отвір склянки, та роз'єднайте їх.

ПОЯСНЕННЯ

Вода та олія мають різну густину – олія легша за воду при однаковому об'ємі рідин. Коли ви поставили воду зверху над олією та трішечки відсунули карту – вода почне поступово витіснювати олію нагору, а саме: падатиме донизу. Поверхневий натяг, що утворився між щільною, утвореною картою та стінкою склянок, не дасть рідинам розлитися – вони обмінюватимуться рідинами по краплині.

БАНКА-«НЕРОЗЛИВАЙКА»

НЕОБХІДНІ РЕАКТИВИ ТА ОБЛАДНАННЯ

- Банка
- Кришка для банки
- Ніж
- Марля
- Цупкий папір
- Миска

ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДУ

1. Попросіть батьків допомогти вам прорізати отвір в кришці для банки так, щоб до краю кришки залишилося близько 0,5 см.
2. Відріжте шматок марлі, який накрив би отвір банки, а зверху накрийте кришкою.
3. Наберіть у банку через марлю води. Накрийте отвір цупким папером та, притримуючи рукою, переверніть над мискою.
4. Через декілька секунд заберіть папір, тримаючи банку перевернутою горизонтально, – вода не вилитиметься. Нахиліть банку – і вода виліється у миску.

ПОЯСНЕННЯ

Вода має властивість утворювати поверхневий натяг: верхній шар води найсильніше притягується до глибинних шарів і тому не виливається крізь маленькі отвори (як у марлі), а натягується між нитками і утворює випуклі «віконечка», доки повітря не витіснить воду з банки. Якщо усі «віконечка» заповнені водою – вода у банці триматиметься, якщо ви нахилили банку – повітря через вільні отвори заходить всередину і витіснює воду.

У СВІТІ ЦІКАВОГО

Зайцев можно встретить в любой стране, так как они обитают по всему земному шару.

В летнюю жару зайцам помогают спасаться от перегрева уши. Они активно выводят тепло из организма.

Во время дождя зайцы подгибают уши, чтобы в них не попадала вода и они не простудились.

Зубы у зайцев растут всю жизнь. Они частично стираются, когда зайцы грызут твердую пищу, однако расти никогда не прекращают.

Зайцы могут несколько километров подряд скакать на своих лапках со скоростью 50 километров в час, при этом совершая немислимые виражи. Можно сказать, что у них в лапах «настоящие» пружины.

Зайцы являются территориальными животными. Даже когда этот зверек убегает от охотника или хищника, то перемещается в пределах своей территории.

Раньше зайцев относили к отряду грызунов, однако теперь для них выделили отдельный отряд зайцеобразных.

Для общения между сородичами зайцы используют «барабанную дробь», которую они выбивают лапками. Так же, как слоны, зверьки топают ногами по земле, предупреждая других зверей, что территория занята.

Зайцев часто называют косыми, хотя на самом деле косоглазия у этих зверьков нет. А называют их так из-за умения зайчика петлять во время бега. Таким способом заяц старается запутать своего преследователя и уйти от погони. Зверек все время петляет еще и из-за ассиметрично развитых левых и правых лапок.

Зимой у зайцев на брюшке шерсть удлиняется на пару миллиметров, чтобы животное не заморозило животик. Отрастают волоски и вокруг носика, защищая его от мороза.

Известен случай, когда зайца воспитала домашняя собака. Зверек перенял от своей «няньки» манеру поведения: бросался на других собак и даже кусал их.

ИНТЕРЕСНО О ЗАЙЧИКАХ

ЛІСОВИЙ ГОТЕЛЬ

Напевно, кожному доводилося бачити цю гарну квітку – дзвіночок. Але не кожен знає, що він є лісовим готелем для багатьох комах. Уночі, коли в лісі стає прохолодно і випадає роса, комахи замерзають. Їхні крильця намокають. Ось тут і стає їм у пригоді дзвіночок, який на ніч не закриває свою квітку. Тож заповзають і залітають туди всі, хто хоче переночувати в теплі. Адже у квітці температура на 4-5 градусів вища, ніж зовні. Рятують комах дзвіночки і вдень – від негоди.

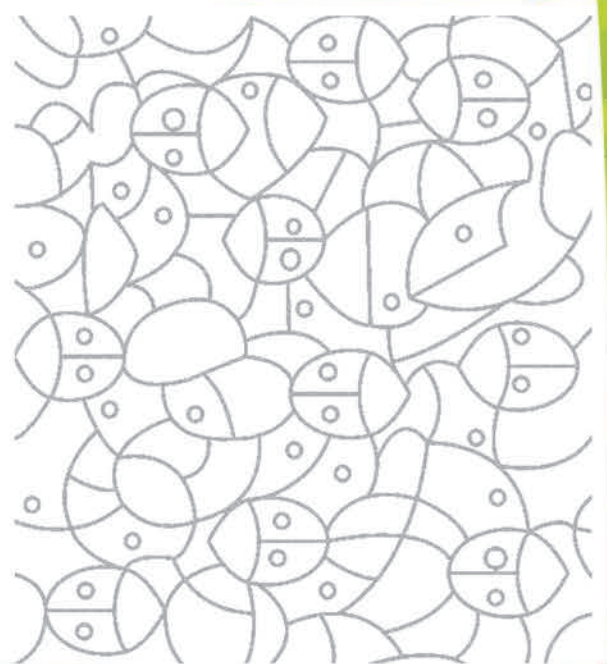
Перш ніж зірвати цю красиву квітку, подумай, що це чиясь домівка.

ЗЕЛЕНИЙ КОМПАС

Збираючись у туристичний похід, ви, звичайно, візьмете компас. А чи відомо вам, що в деяких районах країни є рослина-компас? Це дикий латук, родич салату. Росте він по дорогах, садах, край дороги, на узліссі. Листя латук поставлене на ребро. Вісь листка спрямована з півдня на північ. Мандрівник, забувши вдома компас, може визначити сторони світу за листям латук.

Посчитай, сколько на картинке божьих коровок. Раскрась.

Веселый English

INSECTS НАСЕКОМЫЕ

TASK 1

Read and remember new words.
Прочитай и запомни новые слова.

BUTTERFLY
['батэфлай] – бабочка

ANT
[энт] – муравей

BEE
[би] – пчела

FLY
[флай] – муха

GRASSHOPPER
['грасхоппэ:] – кузнечик

MOSQUITO
[мос'китоу] – комар

CENTIPEDE
['сэнтипид] – сороконожка

LADYBIRD
['лэдибиёд] – божья коровка

DRAGONFLY
['дрэгонфлай] – стрекоза

TASK 3

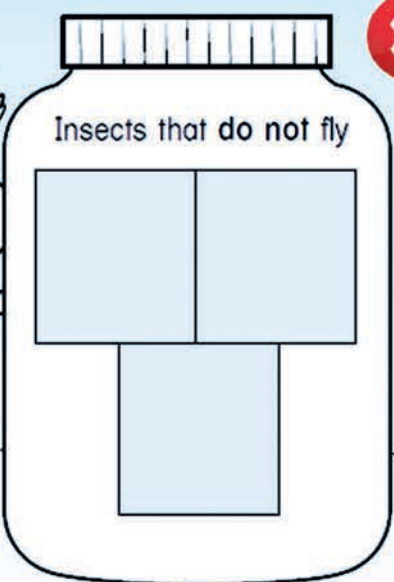
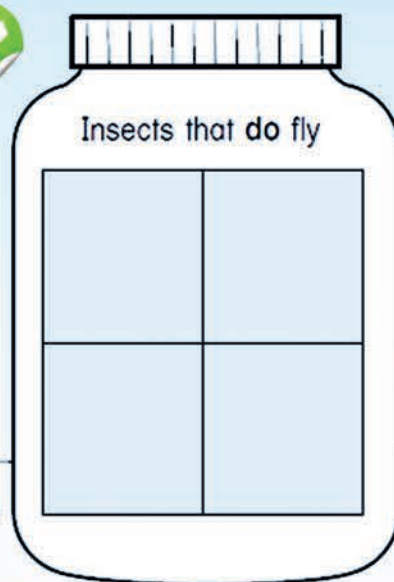
Search for the words.
Отыщи необходимые слова.

D W T U W N D I V L B X J
X Y L A J O D U S C W O A
K B T O U B P B E E D O Q
L U W N D R A G O N F L Y
R T P K T Z J T D T T A Z
X T M M L A D Y B I R D F
G E O O L I Y K Y P A E O
G R A S S H O P P E R T Z
M F A Q G U N F F D K H J
C L L U F P U L J E Z P B
J Y U I Z B J Y A N J J O
E A N T L D M K F U W D A
X A C O R T R G Q G F M V

ant mosquito grasshopper
bee centipede dragonfly
fly ladybird butterfly

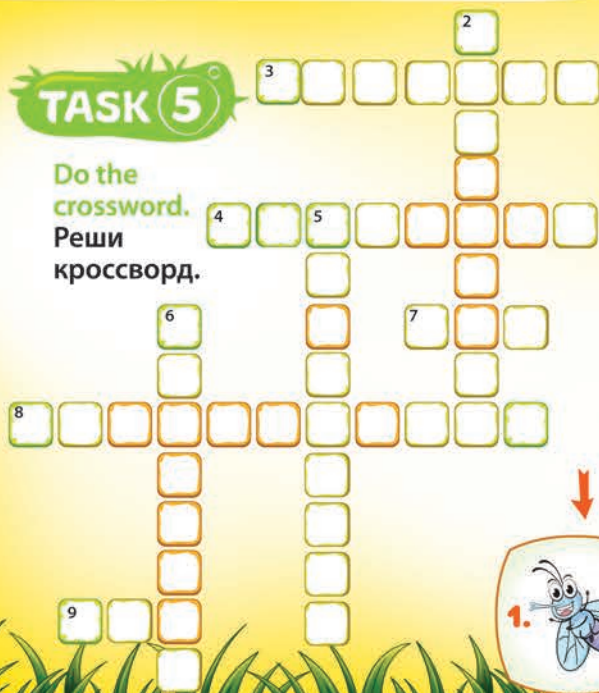
TASK 4

Cut Glue

TASK 5

Do the crossword.
Реши кроссворд.

ACROSS

DOWN

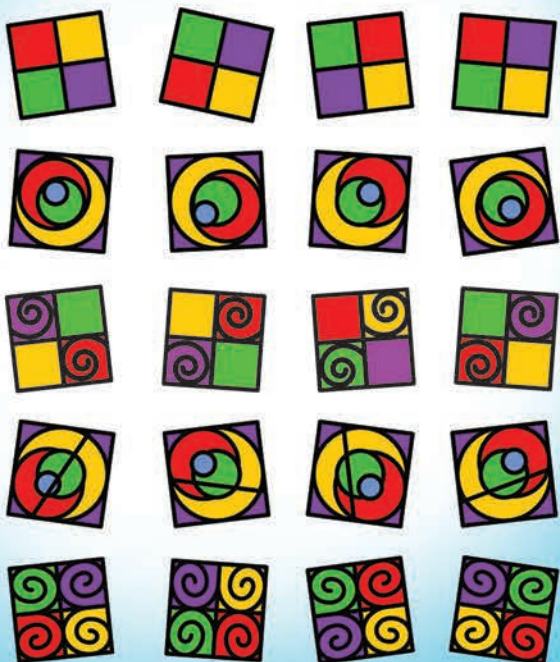

TASK 6

Paint the picture.
Раскрась картинку.

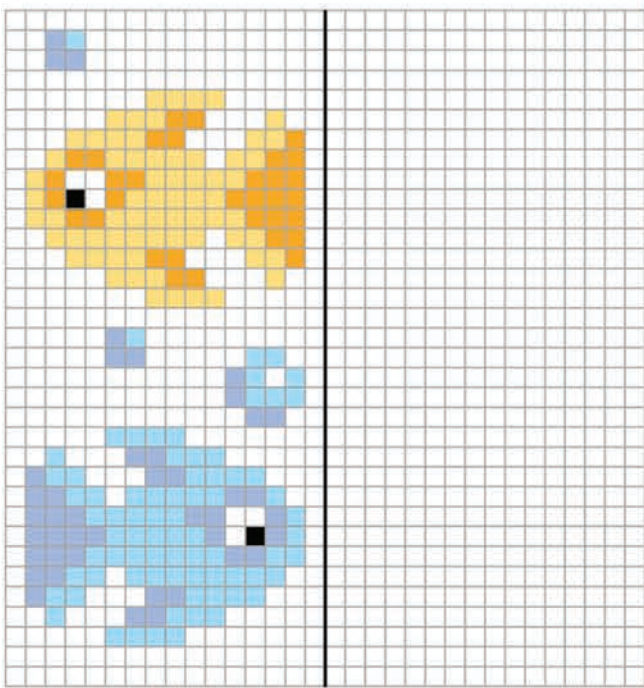

В каждом ряду найди два одинаковых рисунка.

КЛЕТЧКИ

Нарисуй по клеткам рыбок.

РЕБУСЫ

ЛАБИРИНТ

Помоги муравью найти путь к зернам.

УРОК КАШТАНА

— Машенька, я никак не могу справиться с этой задачей, — подошла Анечка к старшей сестре.

— Неужели ты не можешь решить такую легкую задачу? — сердито буркнула Маша, вырывая из рук Ани тетрадь. — Из-за твоей задачи у меня не останется времени позаниматься на фортепиано!

— Не сердись, Машенька, я попробую еще раз, может, мне удастся решить самой, — миролюбиво сказала Аня.

Вместо ответа Маша быстро решила задачу и с раздражением объяснила сестре, где скрывалась ошибка.

— Маша! — позвала мама из кухни. — Боюсь, что Толя забудет принести хлеб, возвращаясь из школы. Ты ему не напомнила об этом?

— Нет! Он уже не маленький. Неужели каждый раз надо напоминать ему об этом? Ладно, я сама схожу за хлебом, — недовольно сказала Маша, надевая пальто.

Она взяла деньги и направилась в магазин. Был прекрасный осенний день. С дерева упал каштан и подкатился к ее ногам. Маша пнула его и пошла дальше. На обратном пути она увидела на скамейке дедушку. Он катал каштан по земле своей палкой.

— Как жаль, что у каштана такая колючая скорлупа! — обратился он к Машеньке. — А ведь у него такое нежное ядро!

— И правда, дедушка! — подхватила она. — Мне тоже нравится ядро каштана. Оно такое гладкое, корич-

невое! А руки колоть колючей скорлупой не хочется.

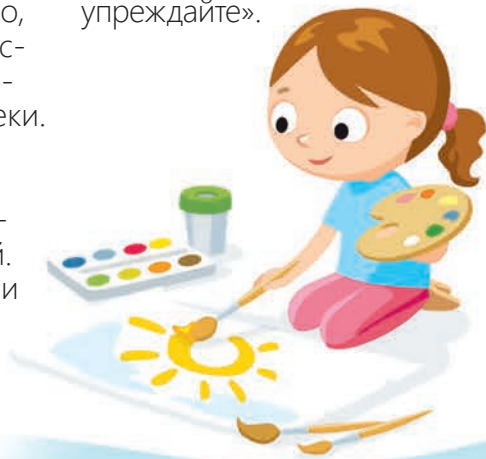
— Каштан напоминает мне кое-кого, — продолжал дедушка.

— Кого? — с любопытством спросила Маша.

— Одну девочку, у которой доброе и мягкое сердечко. Она всегда готова помочь ближнему, но делает это с большим недовольством и ропотом. При этом она говорит так неприветливо, что бываешь не рад ее услугам. Лучше бы сам сделал, чем слушать ее упрёки. А мне хочется, чтобы эта девочка сопровождала свои добрые дела ласковыми словами и улыбкой. Тогда ее все бы любили и никто бы не огорчился.

— Дедушка, ты говоришь про меня, да? — покраснела Маша. — Но я думала, что это никому не вредит. Ведь я всегда делаю то, о чем меня просят.

— Пусть колючий каштан будет для тебя, Машенька, поучением. Запомни слова, записанные в Библии: «Будьте братолюбивы друг ко другу с нежностью; в почтительности друг друга предупреждайте».

БЕЛОЧКА

Дорисуй шишки и раскрась картинку.

А ЧТО ЕСЛИ БУДЕТ БУРЯ?

Папа с мамой рассказали Игорьку о своих планах: летом они отправятся в гости к дяде Диме на большом океанском лайнере. Мальчик, конечно, очень обрадовался и стал задавать родителям множество вопросов. Они даже пожалели, что так рано сообщили сыну о запланированном путешествии, потому что у них просто не хватало времени для ответов на все его «почему?».

И вот однажды папа решил как-то исправить ситуацию. Он принес большую книжку с красивыми картинками, в которой очень многое рассказывалось об океанах и морях.

— Мама тебе будет читать ее, а пока что посмотри картинки. В этой книжке ты найдешь ответы на многие свои вопросы, сынок, — сказал папа.

На следующий день Игорек подошел к маме со своей новой книжкой, которая была раскрыта на первой странице и, ткнув пальчиком в картинку, спросил:

— Мама, а что это такое?
— Это, сынок, безбрежный океан. Он изображен во время шторма.

Огромные волны на том рисунке выглядели угрожающе. К большому мамину удивлению, сын больше ничего не стал спрашивать и ушел в свою комнату. Вскоре он снова вернулся, но уже без книги.

— А что, если будет буря в тот день, когда мы поплывем на лайнере? — спросил мальчик с тревогой в голосе. Мама поняла, в чем дело.

— Садись, давай-ка раскроем другую книгу — Библию, — ответила она.

И они вместе прочитали историю о том, как Иисус с учениками оказались во время бури в лодке среди открытого моря. Ученики, хоть и были взрослыми, да еще и опытными рыбаками, оказывается, тоже испугались. Только Иисус спокойно и крепко спал в лодке.

— Мама, а разве Иисусу не было страшно? — удивился Игорек. — Или он

просто ничего не слышал из-за того, что крепко спал?

— Он действительно не боялся, — сказала мама. — Он доверял Своему Небесному Отцу. А потом Иисус встал, поднял руку над волнами и повелел буре умолкнуть. Разбушевавшиеся волны и свирепый ветер тотчас же повиновались Его приказу.

Игорьку очень понравилась эта история.

— Если мы будем с Иисусом всегда, Он будет с нами и на океанском лайнере, — сказала мама после короткой паузы.

— И, даже если будет буря, Бог скажет слово — и буря успокоится, — продолжил Игорек, вспоминая только что прочитанную мамой историю.

— Да, сыночек, Господь будет хранить нас в этом путешествии, ты только не бойся.

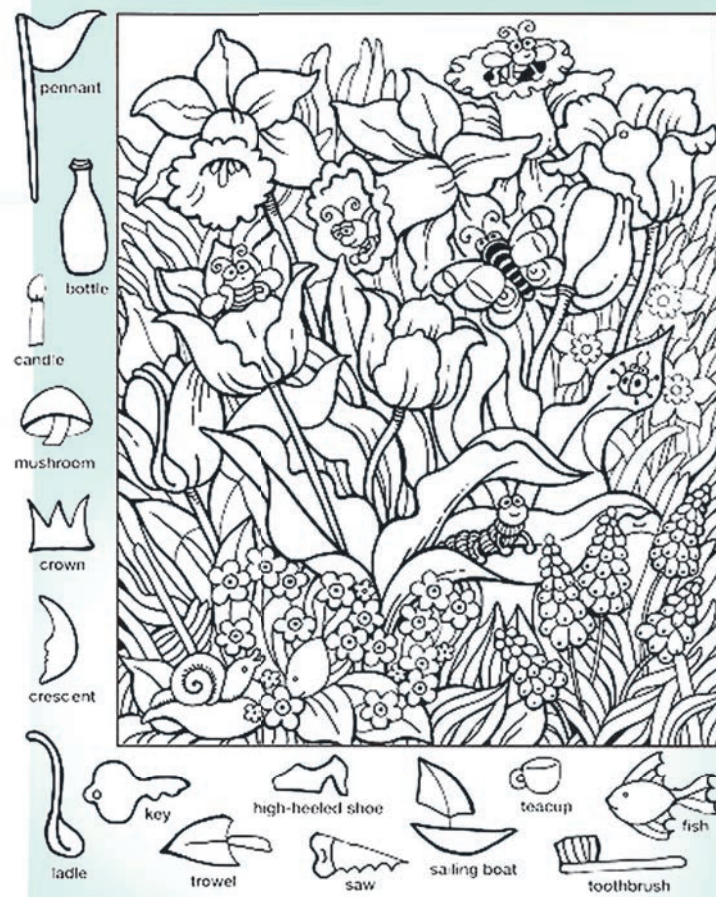
После такой беседы Игорек действительно успокоился. Он даже снова принес подаренную папой книжку и уже без страха смотрел на бушующие волны.

ХОМЯЧКИ

Хомячки отдыхают на ярком солнышке. Соедини каждого хомячка с его тенью. Три тени — неправильные.

Найди на большой картинке те предметы, которые изображены по краям.

Загадки

Их в Голландии найдете,
Там везде они в почете.
Словно яркие стаканы,
В скверах там цветут ...

Он — цветочный
принц-поэт,
В шляпу желтую одет.
Про весну сонет на бис
Прочитает нам ...

В линиях спрятались животные. Найди их.

Помоги поезду скорее добраться в депо, в свой гараж под номером 2.

ЛАБИРИНТ

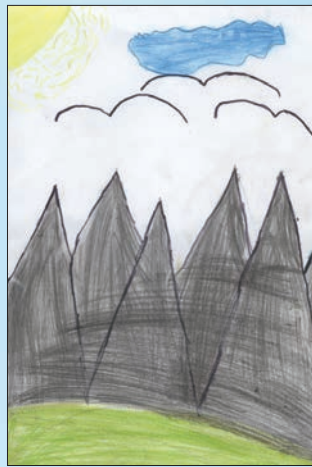
Каріна Швець

Катерина Бойчун

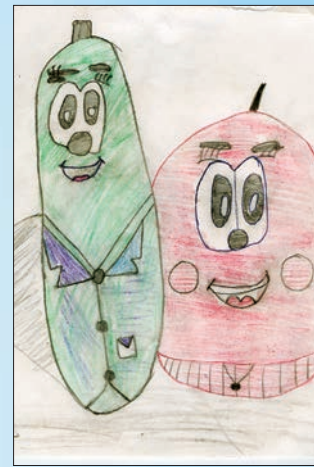
Яніна Яворська

Діана Пилипчук

Богдана Винниченко

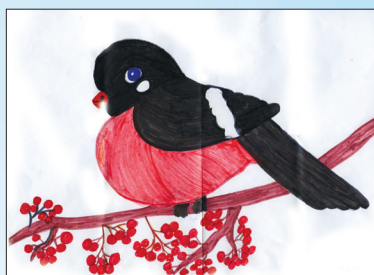
Іван Пилипчук

Роксолана Глушківська

Анна Марченко

Галина Затваська

Олександра Лутченко

Катерина Адаменко

Олексій Лаврека-Кайкулін

Семен Примостко

Ніколь Заокіпна

Мирослава Зачепа

Аніка Білоока

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Богдан Ковганов

Лія Павлик

Вадим Ткаченко

Віталіна Ляшенко

Ярослав Войтович

Каріна Лаврека-Кайкуліна

Азал Ельдаров

Назар Маслов

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

